

عنوان مقاله:

طرح پیشنهادی دبستان دخترانه با تأکید بر اصول و ایده‌های جان دیوبی در رابطه با آموزش و پرورش (نمونه موردی: شهر قم)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق‌های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده‌گان:

محبوبه باطنی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، شهاب‌دانش، قم

مرتضی خانف - استادیار، گروه معماری شهاب‌دانش، قم

خلاصه مقاله:

امروزه طراحی و معماری فضاهای آموزشی، رامی توان به مثابه معلم سوم، در خدمت آموزش و یادگیری مهارت‌های زندگی دانست، به گونه‌ای که معماری مدارس، به مانند یک معلم، تبدیل به عاملی برای تدریس اثربخش محتواهای آموزشی و یادگیری هرچه بهتر در کودکان و نوجوانان می‌گردد. انسان از لحظه تولد و حتی به عقیده عده‌ای پیش از آن نیز به آموزش و پرورش نیاز دارد. امروز آموزش و پرورش چندان اهمیت بسزای در جامعه دارد که برای انجام دادن هر کاری نیاز به آن به شدت احساس می‌شود و هر کاری بدون آموزش تقریباً منجر به شکست است. انسان به دلیل ویژگی‌های تربیت و آموزش پذیری از سایر مخلوقات متمایز شده و گوهر او تنها با این دو معقوله به کمال می‌رسد. مدارس ابتدایی می‌توانند زمینه‌ای تاثیرگذار برای یادگرفتن و تجربه محیطی از ابعاد مختلف اجتماعی، کارکردی، کالبدی، روانشناختی و ادراکی محیط باشند. در واقع می‌توان گفت میان بعد فیزیکی معماری و رفتاری، رابطه خاصی وجود داشته و بنا بر نظریه جان دیوبی، حتی طراحی نیمکت‌های کلاس درس، چیدمان و جنس آنها بر رفتار و یادگیری دانش آموزان موثرند. با این توصیف برای فردی که به طور میانگین حدود ۱۴ هزار ساعت از عمر خود را از دوره ابتدایی تا پایان متوسطه در مدرسه می‌گذراند، محیط مدرسه باید به گونه‌ای منعط‌طراحی شده باشد که بتواند جاذبه‌های لازم برای حضور مفید و موثر وی را فراهم کند. اما متأسفانه مراکز آموزشی و مدارس ما از جهت طراحی و نوع سلسله مراتب فضایی، فاقد انعطاف و بازی پذیری کافی هستند. به ویژه در استان قم که کمبود چنین مراکزی به صورت تخصصی در سطح آن احساس می‌گردد، از این رو پژوهش حاضر با روش Action Research ابتدا به بررسی نظری ابعاد مختلف تاثیرگذار بر طراحی فضاهای آموزشی پرداخته و سپس به ارائه‌ی طرح پیشنهادی دبستان دخترانه با تأکید بر اصول و ایده‌های جان دیوبی در رابطه با آموزش و پرورش در شهر قم منجر گشته است.

کلمات کلیدی:

فضاهای آموزشی، مدارس، آموزش و پرورش، نظریه جان دیوبی، شهر قم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959878>

